

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Gérard Fenoll/Centre d'aide par le travail „La Jouvène”, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

(Cauza C-316/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politica socială — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 31 alineatul (2) — Directiva 2003/88/CE — Articolul 7 — Noțiunea „lucrător” — Persoană cu handicap — Dreptul la concediul anual plătit — Reglementare națională contrară dreptului Uniunii — Rolul instanței naționale]

(2015/C 171/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamant: Gérard Fenoll

Pârâți: Centre d'aide par le travail „La Jouvène”, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

Dispozitivul

Noțiunea „lucrător” în sensul articolului 7 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru și al articolului 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretată în sensul că poate include o persoană admisă într-un centru de asistență prin muncă precum cel în discuție în litigiul principal.

⁽¹⁾ JO C 215, 27.7.2013.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – Marian Macikowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Cauza C-499/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Principiile proporționalității și neutralității fiscale — Impozitarea livrării unui bun imobil în cadrul unei proceduri de executare silită prin vânzare la licitație — Reglementare națională care obligă executorul judecătoresc ce efectuează o asemenea vânzare să calculeze și să plătească TVA-ul aferent unei asemenea operațiuni — Plata prețului de achiziție instanței competente și necesitatea ca suma reprezentând TVA-ul să fie transferată, de acesta din urmă, executorului judecătoresc — Răspundere pecuniară și penală a executorului judecătoresc în cazul neplății TVA-ului — Diferență între termenul de drept comun pentru plata TVA-ului de către o persoană impozabilă și termenul impus unui asemenea executor judecătoresc — Imposibilitatea de a deduce TVA-ul plătit în amonte)

(2015/C 171/04)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamant: Marian Macikowski

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Dispozitivul

- 1) Articolele 9 și 193 și articolul 199 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei dispoziții a dreptului național cum este cea în discuție în litigiul principal, care, în cadrul unei vânzări a unui bun imobil printr-o procedură de executare silită, pune în sarcina unui operator, și anume executorul judecătoresc ce a efectuat respectiva vânzare, obligațiile de calculare, de colectare și de achitare a taxei pe valoarea adăugată datorate pe produsul acestei operațiuni în termenele stabilite.
- 2) Principiul proporționalității trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții a dreptului național cum este cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un executor judecătoresc trebuie să răspundă cu întregul său patrimoniu pentru quantumul taxei pe valoarea adăugată datorate pentru produsul vânzării unui bun imobil realizate printr-o procedură de executare silită în cazul în care nu își execută obligația de colectare și de achitare a acestei taxe, cu condiția ca executorul judecătoresc în cauză să dispună în realitate de un mijloc juridic pentru a-și îndeplini această obligație, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 3) Articolele 206, 250 și 252 din Directiva 2006/112, precum și principiul neutralității fiscale trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei dispoziții a dreptului național cum este cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia plătitorul desemnat de această dispoziție are obligația să calculeze, să colecteze și să achite taxa pe valoarea adăugată datorată ca urmare a vânzării de bunuri realizate printr-o procedură de executare silită, fără a putea deduce quantumul taxei pe valoarea adăugată plătite în amonte în perioada cuprinsă între începutul perioadei fiscale și data colectării taxei de la persoana impozabilă.

⁽¹⁾ JO C 367, 14.12.2013.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – „Litaksa” UAB/„BTA Insurance Company” SE

(Cauza C-556/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule — Directiva 90/232/CEE — Articolul 2 — Diferențiere a quantumului primei de asigurare în funcție de teritoriul de circulație a vehiculului)

(2015/C 171/05)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Litaksa” UAB

Pârâtă: „BTA Insurance Company” SE